

коронавірусом серед українських трудових мігрантів. URL: <https://westnews.info/news/Na-pivdni-CHexiyi-pochastishali-vipadki-COVID-19-sered-ukrayinskix-zarobitchan.html> (дата звернення: 09.03.2021).

5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 10.12.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-20#Text> (дата звернення: 11.03.2021).

6. Pedro de Miguel Asensio. Medidas de emergencia y contratos internacionales. Madrid, 2020. URL: <https://pedrodemiguelasensio.blogspot.com/2020/03/contratacion-internacional-y-covid-19.html> (last accessed: 18.03.2021).

7. King Fung Tsang. From coronation to coronavirus: COVID-19, force majeure and private international law. *Fordham International Law Journal*. 2020. № 187. P. 197-232.

УДК 347.45.47(043.2)

Бернацька Ю.А., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Щербина Б.С., к.ю.н.

ДОГОВІР ОХОРОНИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Договір охорони фізичних осіб, на відміну від інших цивільно-правових зобов'язань, не регулюються Цивільним кодексом України. Регламентація цих відносин у договірному праві відповідає загальним положенням договірного законодавства.

Щоб краще зрозуміти сутність та недоліки цього договору, звернемося до людей які провели аналіз по даній темі.

Отже, Р.Б. Шишка дає наступне визначення: по договору охорони одна сторона – охоронник, зобов'язується забезпечити охорону об'єкта (майна чи особистості) від протиправних зазіхань, а інша сторона (охороняючий) зобов'язується створити належні для забезпечення діяльності охоронника умови та заплатити обумовлену плату. Це визначення має ще одну ознаку договору – забезпечення охорони об'єкта від протиправних зазіхань [1].

Ю.П. Косьмін, даючи поняття договору охорони об'єкту, говорить, що за цим договором одна сторона надає другій стороні послуги по охороні майна за плату, внаслідок чого між сторонами виникають майнові відносини, обумовлені використанням товарно-грошової форми. Тобто, він наголошує на товарно-грошову форму договору [2].

В.А. Кройтор даючи визначення договору охорони говорить, що за договором охорони одна сторона – (спеціалізована охоронна організація)

зобов'язується виконувати для іншої сторони – послугоотримувача (власника або іншого титульного володільця майна) заходи, які забезпечують зовнішню недоторканість майна з боку третіх осіб, а послугоотримувач зобов'язується створити необхідні для їх проведення умови та оплатити надані послуги. У даному визначенні мається ще одна характерна ознака договору охорони – забезпечення зовнішньої недоторканості майна з боку третіх осіб та звертається увага на суб'єктний склад договору [3].

Найкраще поняття договору охорони фізичних осіб розкрив Басов А.В., – це договір, за яким одна сторона (охоронець) зобов'язується забезпечити захист особистих немайнових інтересів іншої сторони (замовника) від протиправних зазіхань третіх осіб шляхом надання охоронних послуг, а замовник зобов'язується надати всі необхідні для цього умови та оплатити надані послуги [4].

Аналізуючи вище сказане можемо зробити такі висновки, що в юридичній літературі немає єдиного підходу до розуміння сутності договору охорони та визначення його місця у системі договірних зобов'язань. Також, найпоширенішими видами договорів охорони є договори на охорону: об'єктів, квартир, вантажів, готівки, фізичних осіб.

Законодавство України у цій галузі відповідає Конституції України та Закону України «Про охоронну діяльність», різним міжнародним конвенціям та договорам. Деякі аспекти щодо організації діяльності та порядку надання послуг з охорони фізичної особи або майна потребують більш значного правового регулювання. Службова діяльність та процедури захисту людей або майна повинні мати комплексний та цілісний підхід до вирішення проблем.

Література

1. Підприємницьке право України: підручник / за заг. ред. Р.Б. Шишки. Харків: Вид-во Ун-ту внутр. справ; Еспада, 2000. 378 с.
2. Косьмін Ю.П. Цивільне право. Ч. 2 / за ред. проф. Підопригори О.А. та Бобрової О.В. Київ: Юрінком Інтер, 1996. 280 с.
3. Гражданское право Украины. Ч. 2: учебное пособие / под ред. Слипченко С.А., Кройтор В.А. Харьков: Эспада, 2000. 271 с.
4. Басова А.В. Поняття договору з охорони фізичних осіб. *Форум права*. 2013. № 2. С. 25-29. URL: <http://dspace.univd.edu.ua>.